

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΜΑΡΙΑ- ΦΙΛΟΘΕΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ξ2016028

**Μετάφραση και σχολιασμός ενοτήτων από
τον τουριστικό οδηγό "GO ANCIENT EAST MAGAZINE, MAY 2018".**

ΜΕΛΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ:

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΕΛΑΝΔΡΙΑΣ– Α΄ ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ – Β΄ ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ

ΚΕΡΚΥΡΑ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ, 2020

**Μετάφραση και σχολιασμός ενοτήτων από τον τουριστικό οδηγό “GO
ANCIENT EAST MAGAZINE, MAY 2018”**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Πρόλογος.....	5
2. Μετάφρασμα	6
3. Πρωτότυπο	19
4. Σχολιασμός.....	33
4.1. Εισαγωγή	33
4.2. Ανάλυση ΚΠ.....	33
4.2.1. Χαρακτηριστικά ΚΠ	33
4.2.2. Σκοπός ΚΠ.....	37
4.2.3. Κατηγορίες Μεταφραστικών Προβλημάτων	38
4.3. Ανάλυση ΚΣ	39
4.3.1. Χαρακτηριστικά ΚΣ	39
4.3.2. Σκοπός ΚΣ	41
4.3.3. Επίλυση Μεταφραστικών Προβλημάτων	42
5. Επίλογος.....	46
6. Βιβλιογραφία.....	47

1. Πρόλογος

Η παρούσα εργασία αποτελεί Πτυχιακή Εργασία της φοιτήτριας Οικονόμου Μαρία-Φιλοθέης του Τμήματος Ξένων Γλωσσών Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου. Η εργασία αποτελείται από την μετάφραση και τον σχολιασμό του δεύτερου τεύχους του ιρλανδικού τουριστικού περιοδικού « Go Ancient East Magazine» που εκδόθηκε τον Μάιο του 2018. Η μετάφραση και ο σχολιασμός έγιναν με βάση τη λειτουργική προσέγγιση της μετάφρασης της Christiane Nord. Ο λόγος επιλογής αυτού του κειμένου είναι η σποδαιότητα των τουριστικών φυλλαδίων και οδηγών στην ενίσχυση το τουρισμού, καθώς συμβάλλουν στην προσέλκυση πολιτών από όλα τα μέρη του πλανήτη, ενδυναμώνοντας έτσι την οικονομία και γεφυρώνοντας το χάσμα των πολιτισμών. Ο ρόλος της μετάφρασης και σε αυτόν τον τομέα είναι καθοριστικός, καθώς συνιστά τον χάρτη των τουριστών για τον προσδιορισμό τους αλλά και την πρώτη τους επαφή με αυτόν. Παρακάτω ακολουθούν το μετάφρασμα, το πρωτότυπο κείμενο και ο μεταφραστικός σχολιασμός.

2. Μετάφρασμα

Μυστικά μέρη της Αρχαίας Ανατολικής Ιρλανδίας.

Είστε έτοιμοι για μια περιπέτεια σε μέρη που ελάχιστοι έχουν μέχρι σήμερα επισκεφτεί; Καλωσήρθατε στις πέντε σπουδαιότερες μυστικές τοποθεσίες της Αρχαίας Ανατολικής Ιρλανδίας ...

1. Ο τελευταίος γητευτής των ξωτικών Leprechaun της Ιρλανδίας, κομητεία Louth.

Ο Kevin Woods, γνωστός ως ο τελευταίος γητευτής των ξωτικών Leprechauns, έχει μια πολύ ιδιαίτερη ικανότητα. Μπορεί να τους μιλάει! Εξερευνήστε τα τοπία γύρω από το Carlingford Lough στην Αρχαία Ανατολική Ιρλανδία παρέα με τον Kevin και επισκεφθείτε το υπόγειο σπήλαιο των Leprechauns (Cavern Leprechaun). Ποιός ξέρει; Ίσως καταφέρετε κι εσείς να συναντήσετε κάποιους από αυτούς τους διάσημους Ιρλανδούς!

2. Γεωλογικό πάρκο του Waterford (Waterford's Copper Coast).

Το γεωλογικό πάρκο του Waterford αποτελεί, πλέον, παγκόσμιο γεωλογικό πάρκο της UNESCO, ένα από τα τρία στην Ιρλανδία. Με έκταση 25 χιλιόμετρα κατά μήκος της ακτής της κομητείας Waterford, το πάρκο πήρε το όνομά του από τα ορυχεία χαλκού (copper=χαλκός) του 19ου αιώνα που βρίσκονται στην καρδιά αυτής της εντυπωσιακής έκτασης από βράχους.

3. Η λίμνη Guinness, κομητεία Wicklow

Μια λίμνη από μπίρα Guinness; Μόνο στην Ιρλανδία γίνονται αυτά ! Ανεβείτε μέχρι την κορυφή της οροσειράς Wicklow και απολαύστε τη θέα της λίμνης Lough Tay. Τα μαύρα της νερά πλαισιωμένα από χρυσές αμμουδιές δίνουν την εντύπωση ότι η λίμνη βγαίνει απευθείας από τη βρύση της αγαπημένης σας ιρλανδικής παμπ.

4. Οι λίμνες του Fermanagh, κομητεία Fermanagh

Σε αντίθεση με τα παραπάνω, οι λίμνες του Fermanagh δεν αποτελούν μυστικό! Με 154 νησιά για να εξερευνήσετε, πρόκειται για έναν ιδανικό τόπο για όσους αναζητούν την περιπέτεια στη φύση. Μπείτε σε μια βάρκα, ένα κανό ή ένα καγιάκ και δείτε τις αλλόκοτες πέτρινες φιγούρες στο νησί White, το άγαλμα του Ιανού με τις δύο όψεις

στο νησί Boa, το μοναστικό οικισμό του Devenish ή τους καλοζωισμένους χοίρους του νησιού Inish Corkish, από τους οποίους παράγεται το διάσημο και εξαιρετικά νόστιμο μαύρο μπέικον της κομητείας!

5. Νησί Dalkey, κομητεία του Δουβλίνου.

Στο νησί Dalkey, η κίνηση και η φασαρία του Δουβλίνου φαίνεται να είναι εκατομμύρια χιλιόμετρα μακριά. Αγοράστε ό,τι χρειάζεστε από την πανέμορφη πόλη Dalkey πριν πάρετε το πλοίο από το λιμάνι του Coliemore, με τον μυστηριώδη καπετάνιο του, τον Ken, που θα σάς μεταφέρει στο νησί. Το νησί Dalkey έχει πάνω από 6.000 χρόνια - υπάρχουν αποδείξεις για αποίκους στην περιοχή από το 4.500 π.Χ. Οι Βίκινγκς το χρησιμοποίησαν ως στρατόπεδο φύλαξης σκλάβων, ενώ κατά την περίοδο του Μεσαίωνα έγινε το κύριο λιμάνι του Δουβλίνου. Διαθέτει έναν πύργο του τύπου Martello (έναν από τους πολλούς που βρίσκονται σε αυτή την ακτογραμμή). Αυτή η εξόρμηση στο γαλήνιο νησί είναι ιδανική για μια μικρή εξερεύνηση, με εκπληκτική θέα στην ενδοχώρα.

Αρχαία θαύματα: Ο ιρλανδός δημοσιογράφος Lorcan Mac Muiris εξερευνά τις γεμάτες μυστήριο προϊστορικές τοποθεσίες των Newgrange, Knowth και Dowth, γνωστές ως Brú na Bóinne.

Για πάνω από τριάντα αιώνες πριν από τη γέννηση του Χριστού, τεράστιες ομάδες εξαιρετών τεχνιτών, κτιστών, καλλιτεχνών και θρησκευτικών ηγετών της Λίθινης Εποχής αφιερώθηκαν στην οικοδόμηση ενός από τα πιο σημαντικά και εκπληκτικά αρχαία θρησκευτικά συγκροτήματα, κοντά σε μια καμπύλη του ποταμού Boyne, στην κομητεία Meath.

Απομονωμένο από το υπόλοιπο νησί της Ιρλανδίας μέσω μιας καμπύλης σε σχήμα πετάλου στον Boyne, με έναν μικρότερο παραπόταμο, τον Mattock, και συμπληρώνοντας ουσιαστικά τη «νησιωτική» φύση του τόπου, το Brú Na Bóinne (το ταφικό συγκρότημα του Boyne) έχει γίνει περισσότερο γνωστό από το Newgrange, τον τεράστιο κυκλικό τάφο με τον χαρακτηριστικό διάδρομο στο εσωτερικό του, κτισμένο στην καρδιά του ίδιου του συγκροτήματος.

Το μνημείο του Newgrange αποτελεί ένα συγκλονιστικό παράδειγμα της εφευρετικότητας και της πολυπλοκότητας των τεχνιτών της Λίθινης Εποχής που το έχτισαν. Με διάμετρο 100 μέτρα και με όψη από αστραφτερό λευκό χαλαζίτη, είναι παγκοσμίως φημισμένο για το πιο αξιοθαύμαστο χαρακτηριστικό του: κάθε χρόνο στο χειμερινό ηλιοστάσιο - και μόνο αυτή την ημέρα - ο ήλιος καθώς ανατέλλει στέλνει το φως του μέσα από μία παραλληλόγραμμη οπή πάνω από την είσοδο που οι Ιρλανδοί ονομάζουν «roof box», φωτίζοντας έτσι τον κεντρικό θόλο με το φως της αυγής. Παλαιότερο από το Στόουνχεντζ, αρχαιότερο από τις πρώτες πυραμίδες στην Αίγυπτο, προγενέστερο ακόμα και του δικού μας μυκηναϊκού πολιτισμού, το Newgrange είναι μια από τις σημαντικότερες κατασκευές τη Λίθινης Εποχής σε ολόκληρο τον κόσμο.

Βέβαια, δεν αποτελεί τον μοναδικό λόγο για να επισκεφθείτε το Brú Na Bóinne. Σε κοντινή απόσταση βρίσκονται τα μνημεία του Knowth και του Dowth, δύο ακόμη τεράστιοι τάφοι με τον χαρακτηριστικό εσωτερικό διάδρομο, ενώ γύρω από ολόκληρο το συγκρότημα που περιβάλλεται από τον Boyne βρίσκονται δεκάδες άλλοι τάφοι, ποικίλου μεγέθους και αρχαιότητας. Αιώνες αργότερα, οι λαοί της Εποχής του Χαλκού έβαλαν την δικιά τους πινελιά χτίζοντας τα henges (κυκλικού σχήματος μνημεία από πέτρες ή ξύλο) και των χωματουργικών έργων. Ανακαλύψτε τα μικρότερα υπο-συγκροτήματα, με τη δική τους ταυτότητα και, πιθανόν, τις δικές τους εξειδικευμένες λειτουργίες που υπάρχουν στην περιοχή, όπως μια τεχνητή λίμνη για ιεροτελεστίες, το κοιμητήριο του Monkenstown, μια ακόμη ορατή περιστοιχισμένη έκταση της νεολιθικής εποχής ή ένας δρόμος για τελετουργικές πομπές που οδηγεί στον κεντρικό τάφο.

Αυτό το μεγαλοπρεπές συγκρότημα τελετουργικών και μνημειακών κατασκευών χρονολογείται πολύ πιο πριν την άφιξη των Κελτών στην Ιρλανδία. Στην πραγματικότητα, προηγείται σε σχέση με πολλά από τα πιο διάσημα αρχαία μνημεία στον κόσμο. Το Brú Na Bóinne χρειάστηκε πολλούς αιώνες για να κτιστεί και θα μπορούσε να αποτελέσει μια σημαντική περιοχή για περισσότερους από έναν πολιτισμούς, όπου ο καθένας άφηγε το δικό του αρχιτεκτονικό στίγμα. Οι λαοί της Εποχής του Χαλκού και του Σιδήρου, αργότερα οι πρώτοι Χριστιανοί και στο τέλος, οι Βίκινγκς και οι Νορμανδοί, χρησιμοποίησαν το Brú Na Bóinne για τους δικούς τους σκοπούς.

Οι άνθρωποι που έκτισαν αυτές τις κατασκευές δεν είχαν κανένα μέταλλο για να το χρησιμοποιήσουν. Δεν είχαν ούτε τροχούς για να τους βοηθήσουν να μεταφέρουν τις τεράστιες πέτρες, ούτε κάποιο είδος γραφής για να σχεδιάσουν ή να διατηρήσουν τα σχέδια για τις μελλοντικές γενιές που θα συνέχιζαν το έργο τους. Αυτό καθιστά ακόμα πιο αξιοσημείωτη την ακρίβεια με την οποία κατασκευάστηκαν οι τάφοι και τα μνημεία.

Το Newgrange, που ονομάζεται Sí An Bhrú στα ιρλανδικά, είναι το πιο εντυπωσιακό μνημείο από όλες της κατασκευές στο Brú na Bóinne. Περισσότεροι από 200.000 τόνοι πέτρας μεταφέρθηκαν για να δημιουργήσουν αυτόν τον τάφο με την όψη από αστραφτερό χαλαζίτη. Ένας κύκλος από ογκώδεις πέτρες σε όρθια θέση περιβάλλει τον τάφο και τεράστιοι ογκόλιθοι δημιουργούν μία δακτυλιοειδής μορφή και σχηματίζουν ένα κράσπεδο γύρω από τη βάση του. Πολλές από αυτές τις πέτρες του κρασπέδου αποτελούν από μόνες τους έργα τέχνης. Περίτεχνα διακοσμημένες με στρόβιλους, ελικοειδή σχήματα καθώς και άλλα γεωμετρικά μοτίβα, τα οποία ήταν σκαλισμένα σε κάθε πέτρα με το χέρι, χρησιμοποιώντας μόνο μία άλλη σκληρότερη πέτρα. Αναμφισβήτητα, η κάθεμία από αυτές τις πέτρες θα πήρε αμέτρητες ώρες για να ολοκληρωθεί.

Προχωρώντας προς την καρδιά του τάφου σάς αποκαλύπτεται ένας μεγάλος θόλος σε σχήμα σταυρού, στον οποίο βρέθηκαν ανθρώπινα λείψανα και αναθήματα. Η οροφή του αρχίζει να «στενεύει» προς τα επάνω, δίνοντας την εντύπωση ότι εξαφανίζεται στο σκοτάδι πάνω από το κεφάλι σας. Εκεί είναι που ο ήλιος λάμπει για λίγα μόνο λεπτά μία φορά το χρόνο, σηματοδοτώντας την αναγέννηση της γονιμότητας και του φωτός, καθώς οι νύχτες μικραίνουν και οι μέρες μεγαλώνουν. Ο χαλαζίτης προήλθε από τη μακρινή οροσειρά Wicklow. Ο ογκώδης γκρίζος ψαμμίτης, ο βαρύς γάβρος και ο ακατέργαστος ιλυόλιθος ανασύρθηκαν από την κομητεία Louth, ενώ ο αστραφτερός γρανοδιορίτης από την οροσειρά Mourne, η οποία απέχει από το βορρά όσο η οροσειρά Wicklow από το νότο. Το Newgrange ήταν μια τεράστια επιχείρηση που περιελάμβανε πόρους από μίλια μακριά, και κάθε ένα από αυτά τα διαφορετικά είδη πέτρας χρησιμοποιήθηκε για συγκεκριμένο σκοπό.

Χιλιάδες χρόνια μετά την οικοδόμηση του, το Newgrange ενέπνευσε τόσο πολύ τους νεοαφιχθέντες Κέλτες που το ενσωμάτωσαν αμέσως στους μύθους και τους θρύλους τους, αποδίδοντας την εκπληκτική του δεξιοτεχνία και τεχνική στους ίδιους τους

θεούς τους. Ακόμη και σήμερα, συνδέεται με μυθικές φιγούρες, όπως ο Dagda, ο πατέρας των θεών (του οποίου λέγεται ότι ήταν η κατοικία), και ο γιος του Aengus Óg, ο θεός της αγάπης, της νεότητας και της ποίησης, του οποίου η μητέρα ήταν η Boann, η προσωποποίηση του ίδιου του ποταμού Boyne. Ο θρύλος λέει επίσης ότι οι Υψηλοί Βασιλείς της Ιρλανδίας, που στέφθηκαν στην Τάρα, κατέληγαν μετά τον θάνατό τους στον κάτω κόσμο που βρισκόταν εκεί.

Στο Knowth, γνωστό στα ιρλανδικά ως Cnóbha, συγκεντρώνεται σημαντικό μέρος του συνόλου των νεολιθικών τεχνών που ήταν γνωστές στη Δυτική Ευρώπη. Αν και μεγαλύτερο και πιο πλούσια διακοσμημένο από το Newgrange, επισκιάζεται από αυτό, διότι, με την πρώτη ματιά, φαίνεται λιγότερο εντυπωσιακό. Ωστόσο, αν κοιτάξετε πιο προσεκτικά, το Knowth είναι απολύτως εκπληκτικό. Μπορεί να μην έχει τα αστραφτερά λευκά τοιχώματα του Newgrange και η απέραντη ομορφιά του από την τέχνη της Λίθινης Εποχής μπορεί να μην είναι τόσο προφανής, κρυμμένο σε σκοτεινές σήραγγες και θόλους ή πίσω από την εσοχή των πετρών του κρασπέδου, το πράσινο κυκλικό ανάχωμα, όμως, - με ύψος περίπου 12 μέτρα και πλάτος περίπου 61 μέτρα - που ξεπροβάλλει από την πεδιάδα του Brú na Bóinne, και οι μικρότεροι τάφοι γύρω του, αποπνέουν μία ακόμα πιο προϊστορική και αρχέγονη αίσθηση από τον πιο δημοφιλή τάφο, που βρίσκεται λίγο παραπάνω από ένα χιλιόμετρο μακριά.

Περιτριγυρισμένο από 17 μικρότερους τάφους, το Knowth είναι από μόνο του ένα κανονικό ταφικό συγκρότημα. Στην περιοχή του έχουν αναγνωριστεί 35 ξεχωριστοί τάφοι. Την αρχέγονή του εμφάνιση την οφείλει στο μικρότερο, συγκριτικά με το Newgrange ποσοστό αναστήλωσης του. Οι αποτεφρωμένοι σωροί είχαν θαφτεί στους θολωτούς θαλάμους, που βρίσκονταν διάσπαρτοι στην περιοχή. Το Knowth διαθέτει επίσης το αντίστοιχο φαινόμενο με τον ήλιο ... αλλά, πριν από χιλιάδες χρόνια, το «roof box» του φαίνεται να το μετακίνησαν από την είσοδό του ακόμα πιο μέσα, προς το κύριο πέρασμα του.

Ακριβώς από έξω είναι ο κύκλος από ξύλινους πασσάλους, ο οποίος μπορεί να έχει χρησιμοποιηθεί ως σημείο αναφοράς για έναν τόπο που προοριζόταν για λατρεία ή ίσως για τελετές κηδειών. Το συγκεκριμένο έργο τέχνης είναι ακόμα πιο περίπλοκο και εντυπωσιακό από αυτό του Newgrange, καθώς ενσωματώνει περισσότερα γεωμετρικά σχήματα και περίτεχνες γραμμές.

Αργότερα στην ιστορία του, το Knowth καταστράφηκε από πολυάριθμες διαφορετικές δραστηριότητες που πραγματοποιήθηκαν στην περιοχή. Φαίνεται ότι έχει γίνει τόπος κατοικίας για πολλά από τα τελευταία 1.500 χρόνια, με τους Κέλτες της Εποχής του Σιδήρου και αργότερα με τους Νορμανδούς εισβολείς να το χρησιμοποιούν σαν βάση, επειδή, ίσως, το θεωρούσαν πολιτικά σημαντικό σημείο. Αυτό οδήγησε σε πολλές ζημιές και πολλά από τα αρχικά του μυστήρια έχουν πλέον χαθεί για πάντα...

Μπορείτε να επισκεφτείτε το Knowth μόνο με ξεναγήσεις.

Το Dowth είναι το «μεσαίο παιδί» της οικογένειας Brú Na Bóinne, παλαιότερο από το Knowth αλλά νεότερο από το Newgrange. Είναι λιγότερο επισκέψιμο από τα αδέρφια του. Παρ' όλο που αποτελεί μια εκτενή κατασκευή – περίπου 15 μέτρα ύψος και περίπου 85 μέτρα διάμετρο - δεν είναι τόσο επιβλητικό ή τόσο εντυπωσιακό μνημείο όσο οι άλλοι γιγαντιαίοι τάφοι στο συγκρότημα του Boyne. Στο κέντρο του κυκλικού αναχώματος υπάρχει ένας λάκκος. Δεν έχει την υπέροχη λευκή όψη του Newgrange ή την άριστη καλλιτεχνική επιμέλεια για να συγκριθεί με το Knowth. Ωστόσο, υπάρχουν ενδείξεις ότι κάποτε η όψη του ήταν από λευκό χαλαζίτη, όπως και του Newgrange.

Το Dowth παρέμεινε αρκετά εντυπωσιακό στους ιστορικούς χρόνους, με αποτέλεσμα να προσελκύσει την ανεπιθύμητη προσοχή των Βίκινγκς, που το κατέστρεψαν, αναζητώντας κάποιον θαμμένο θησαυρό, καθώς και των επόμενων γενεών των επίδοξων ληστών. Αυτό που έχει απομείνει από τον τάφο είναι μια κατασκευή σε μορφή πετάλου, με τρία δυτικά περάσματα που οδηγούν στην καρδιά του. Βαθιά στο εσωτερικό υπάρχει ένα μεγάλο κοίλος, όπου τοποθετούνταν τα αποτεφρωμένα σώματα των νεκρών. Οι πρώτοι Χριστιανοί αξιοποίησαν επίσης αυτή την τοποθεσία.

Λόγω του μεγέθους της καταστροφής που υπέστη το Dowth κατά τη διάρκεια των χιλιετιών, σήμερα είναι ο λιγότερο προσιτός από όλους τους μεγάλους τάφους στο Brú Na Bóinne και οι είσοδοί του είναι σφραγισμένες Παρ 'όλα αυτά, αξίζει να περάσετε από εκεί αν επισκεφθείτε το Brú Na Bóinne.

Ταξιδέψτε με το μυαλό σας περισσότερα από 5000 χρόνια πίσω. Δεν έχετε μεταλλικά εργαλεία. Δεν ξέρετε τι είναι ένας τροχός. Δεν μπορείτε να διαβάσετε ή να γράψετε. Ωστόσο, εσείς και η κοινότητά σας θέλετε να χτίσετε κάτι που δεν είναι μόνο

αρχιτεκτονικά συναρπαστικό, αλλά και κατασκευασμένο με τέτοια ακρίβεια που ο ίδιος ο ήλιος αποτελεί χαρακτηριστικό του ... αλλά μόνο το πρωί της μικρότερης ημέρας του έτους. Μπορείτε να φανταστείτε την υλικοτεχνική υποστήριξη και τον υπολογισμό που απαιτούνται για να δημιουργήσετε κάτι τόσο ακριβές και εξειδικευμένο;

Τάρα: η έδρα των υψηλών βασιλέων της Ιρλανδίας

Συνεχίζοντας το ταξίδι σας στο χρόνο, λίγα λεπτά πιο μακριά από το Brú na Bóinne βρίσκεται ένα ακόμη ιστορικό μνημείο, ο λόφος της Τάρα, γνωστός ως ο τόπος της στέψης των Υψηλών Βασιλέων της χώρας. Σήμερα, αποτελεί μια περιοχή με σημαντική φυσική ομορφιά και τεράστιο αρχαιολογικό ενδιαφέρον, διατηρώντας τη μαγεία της και τη σχέση της με το παρελθόν.

Ανακαλύψτε την Πέτρα του Πεπρωμένου, γνωστή στα ιρλανδικά ως Lia Fáil, ένα τεχνούργημα που σχετίζεται με θεούς και βασιλείς ... αλλά και βασιλείς-θεούς. Σύμφωνα με τον θρύλο, η Lia Fáil σηματοδοτεί το σημείο όπου στέφονταν οι Υψηλοί Βασιλείς και κάθε φορά που πλησίαζε ο πραγματικός βασιλέας έβγαζε δυνατή κραυγή. Λέγεται ότι οι γνωστές θεότητες της κέλτικης μυθολογίας, Tuatha Dé Dannan («τα παιδιά της θεάς Ντάνου») ήταν αυτές που την έφεραν στην Ιρλανδία. Βρίσκεται τοποθετημένη πάνω στο Forrad, ένα τεχνητό ανάχωμα πάνω στο οποίο στέκονταν οι υποτελείς βασιλείς, οι τοπικοί άρχοντες καθώς και οι δρυίδες που επέβλεπαν την τελετή στέψης.

Σύμφωνα με κάποιους θρύλους, η πέτρα χάριζε στους βασιλείς της Ιρλανδίας υπεράνθρωπες δυνάμεις, οι οποίες αυξάνονταν όταν την πλησίαζαν. Άλλες ιστορίες υποστηρίζουν ότι η πέτρα έχει παραμείνει σιωπηλή μετά την κραυγή της για τον Brian Ború, τον τελευταίο Υψηλό Βασιλέα της Ιρλανδίας ο οποίος σκοτώθηκε από τους Βίκινγκς στη μάχη του Clontarf. Σε μέγεθος ήταν μεγαλύτερη, αλλά ο Cúchullain, ο επιφανέστερος ήρωας μιας σειράς περιπετειών, του Κύκλου του Όλστερ, την έσπασε με το σπαθί του όταν η ίδια δεν κατάφερε να ανακηρύξει τον φίλο του Lugaid Riab nDerg βασιλιά.

Η Lia Fáil λέγεται ότι ήταν ένας από τους τέσσερις θεϊκούς θησαυρούς που έφεραν στην Ιρλανδία οι Tuatha Dé Dannan. Οι άλλοι ήταν το Claidheamh Solas, το σπαθί του φωτός, το Sleá Bua, ένα φοβερό δόρυ που ανήκε στον θεό Lugh και ούρλιαζε

ζητώντας αίμα στη μάχη, και το Coire Dagdae, η μαγική χύτρα του ίδιου του Dagda, του αρχηγού των θεών, η οποία παρείχε άφθονη τροφή και μπορούσε ακόμη και να αναστήσει νεκρούς.

Η Lia Fáil και το Forrad δεν είναι τα μόνα που θα σας κεντρίσουν το ενδιαφέρον στο συγκρότημα της Τάρα. Εδώ θα συναντήσετε επίσης το Ανάχωμα των Ομήρων (νεολιθικός τάφος με τον χαρακτηριστικό εσωτερικό διάδρομο), τη Μεγάλη Αίθουσα (η οποία έχει επιβιώσει με την μορφή ενός τεράστιου χωματουργικού έργου) και μια σειρά από οχυρά (φρούρια), καθένα από τα οποία είναι περιφραγμένο από πολλαπλές μικρές τάφρους. Ανάμεσά τους βρίσκεται το Rath of the Synods (Οχυρό των Συνόδων), όπου οι σοφοί άνδρες της Ιρλανδίας συγκεντρώνονταν για να αναλογιστούν τα μυστήρια της ζωής και να συμβουλευθούν τον βασιλέα και την αυλή του, καθώς και το Rath Medhbh (Οχυρό Medhbh), ο τόπος ανάπαυσης της μεγάλης πολεμίστριας και βασίλισσας της επαρχίας Connacht. Μια σειρά από παρεκκλήσια έχει βρεθεί στην κορυφή του Rath of the Synods που χρονολογούνται τουλάχιστον από το 1100 κι έπειτα.

Παρά την όλη την αρχαιολογική σημασία της, λέγεται ότι η Τάρα δεν υπήρξε ποτέ μόνιμος οικισμός, αλλά αποτέλεσε τόπο ιδιαίτερης σημασίας από τη νεολιθική εποχή. Η παλαιότερη κατασκευή που έχει επιβιώσει, το Ανάχωμα των Ομήρων, είναι ένα ηλιακό ημερολόγιο, ευθυγραμμισμένο με την ανατολή του ηλίου ανάμεσα στις εαρινές και φθινοπωρινές ισημέριες καθώς και τα θερινά και χειμερινά ηλιοστάσια.

Οι περισσότερες κατασκευές στην Τάρα προέρχονται από την Εποχή του Σιδήρου και σχετίζονται με την άφιξη των Ινδοευρωπαίων στο νησί της Ιρλανδίας. Πιο κοντά στον δικό μας καιρό, χρησιμοποιήθηκε ως ισχυρό σύμβολο της ιρλανδικής ανεξαρτησίας, ενώ είχε καταστραφεί και τον 20ο αιώνα από μια βρετανική αίρεση, πεπεισμένη ότι η Κιβωτός της Διαθήκης ήταν κρυμμένη εκεί από την Tamar, μια εβραϊκή πριγκίπισσα!

Η κληρονομιά των Βίκινγκς στην Ιρλανδία.

Για πάνω από χίλια χρόνια η Ιρλανδία είχε μια σχέση αγάπης-μίσους με τους Βίκινγκς. Γυρίστε τον χρόνο πίσω στην εποχή που η Ιρλανδία ήταν η γη των αγίων και των μελετητών, τα πλούτη των μοναστηριών της δεν περνούσαν απαρατήρητα από τους άγριους εισβολείς της Σκανδιναβίας, που κατέβηκαν στις ακτές της χώρας με μεγάλη τακτικότητα. Παρόλο που είχαν την τάση να λεηλατούν σχεδόν οτιδήποτε,

οι αγαπημένοι τους στόχοι ήταν τα μεγάλα, πλούσια κέντρα μάθησης των Χριστιανών, από τα οποία έπαιρναν χρυσάφι, κοσμήματα, δέρμα, υφάσματα και σκλάβους.

Φυσικά, αυτό δεν τους έκανε ιδιαίτερα αγαπητούς στους ντόπιους. Με το πέρασμα του χρόνου, όμως, οι Βίκινγκς άρχισαν να συνειδητοποιούν ότι στην Ιρλανδία υπήρχαν πολλά περισσότερα από τους τρομοκρατημένους μοναχούς και τα πολύτιμα αγαθά τους. Εν τέλει, οι επιδρομείς άρχισαν να εγκαθιστούν μόνιμα στρατόπεδα, τα οποία μετατράπηκαν σε οικισμούς, κι αργότερα σε χωριά, μερικά από τα οποία έγιναν ολόκληρες πόλεις. Στην καρδιά των μεγαλύτερων πόλεων και σε όλες τις πόλεις της ανατολικής ακτής, οι Βίκινγκς κατάφεραν να ριζώσουν και να παραμείνουν σε αυτόν τον τόπο.

Το Waterford είναι η παλαιότερη πόλη της Ιρλανδίας και ιδρύθηκε από τους Βίκινγκς στα τέλη του 8ου ή στις αρχές του 9ου αιώνα στη νότια όχθη του Suir. Λίγο καιρό αργότερα, ίδρυσαν το Δουβλίνο, σε ένα σημείο που τώρα βρίσκεται κάτω από την παραποτάμια περιοχή του Wood Quay, αν και οι ποταμοί Liffey και Poddle έχουν αποτελέσει καταυλισμό των Βίκινγκς πολύ πριν από αυτήν. Περίπου την ίδια εποχή, το νησί Kings, στην πόλη Limerick, έγινε φρούριο των Βίκινγκς. Το Cork, που προηγουμένως ήταν ένας απομονωμένος μοναστικός οικισμός, κρυμμένος ανάμεσα σε ελώδεις νήσους στον ποταμό Lee, αποτελούσε μια ακμάζουσα περιοχή των Βίκινγκς μέχρι τον 10ο αιώνα, σε ένα σημείο που τώρα καλύπτεται από ένα πάρκινγκ στο τέλος της South Main Street.

Στην πραγματικότητα, όπου και να κοιτάξετε κατά μήκος της ακτής της Αρχαίας Ανατολικής Ιρλανδίας αντιλαμβάνεστε ότι οι Ιρλανδοί οφείλουν πολλά σε αυτούς τους τρομακτικούς εισβολείς. Σημαντικές πόλεις-λιμάνια, όπως το Wexford, το Youghal και το Arklow (από αυτές, μόνο το Youghal φέρει ιρλανδικό όνομα) και πόλεις κατά μήκος του ποταμού Shannon, όπως η Loughrea, οφείλουν την προέλευσή τους σε αυτούς. Η επιρροή των Βίκινγκς φαίνεται ακόμα και στους κατοίκους της Ιρλανδίας: σήμερα, καθώς μετακινείστε από την ακτή του Ατλαντικού προς την Ιρλανδική θάλασσα θα συναντήσετε πολλούς ανθρώπους ψηλούς, ξανθούς, με γάλανα μάτια.

Αυτή η σύγκρουση πολιτισμών έχει οδηγήσει σε μερικές από τις σπουδαιότερες ιστορίες του παρελθόντος της χώρας, όπως αυτή του ισχυρού Brian Boru, γνωστός

ως ο τελευταίος Υψηλός Βασιλέας, ο οποίος δολοφονήθηκε μετά τη μάχη του Clontarf, κοντά στο Δουβλίνο, το 1014. Είχε κερδίσει την μάχη ενάντια στο σύνολο του στρατού των Βίκινγκς, και συγκεκριμένα του Sitric Silkenbeard, του Sigurd του Orkney, του Brodar του Mann, καθώς και του προδότη Ιρλανδού βασιλιά Maol Mórdha Mac Murchadh, αλλά σκοτώθηκε από τον Brodar καθώς προσευχόταν στη σκηνή του εκείνη τη νύχτα. Η νίκη του, ωστόσο, αποδυνάμωσε τους Βίκινγκς στα ανατολικά και αποκατέστησε για γενιές τον γαελικό ιρλανδικό πολιτισμό.

Αν παρατηρήσετε τα τοπωνύμια, τα ονόματα ορισμένων από τα παλαιότερα κτίρια της Ιρλανδίας (για παράδειγμα, ο καθεδρικός ναός Christ Church στο Δουβλίνο ιδρύθηκε από τον ίδιο τον Sitric Silkenbeard που πολέμησε τον Brian Boru) καθώς και την παράδοση και τα επώνυμα των σημερινών Ιρλανδών, θα διαπιστώσετε ότι η κληρονομιά των Βίκινγκς είναι διαχρονική. Το επώνυμο O'Loughlin, σημαίνει «απόγονος των Βίκινγκς» από την ιρλανδική λέξη για αυτούς τους καταστροφικούς θαλασσοπόρους: na Lochlannaigh. Τα επώνυμα MacDougal, Doyle και MacDowell προέρχονται από την ιρλανδική λέξη που αναφέρεται στον «σκοτεινό (με την έννοια του καταραμένου) ξένο» ή στον Dugilla, τον λόρδο των Βίκινγκς του Carlow κατά τον 10ο αιώνα. Το MacAuliffe σημαίνει «γιος του Olaf» και το MacManus «γιος του Magnus». Άλλα ονόματα των Βίκινγκς στην Αρχαία Ανατολική Ιρλανδία είναι τα : Cotter, Gould, O'Rourke, Higgins (στην αρχή «Vikingr»: «ο Βίκινγκ»), Broderick, Dowdall, Kirby, Hendrick ή Hendrix, Hewson και πολλά άλλα.

Σήμερα, αν γνωρίσετε κάποιον με το επώνυμο O'Brien, τότε γνωρίζετε κάποιον που η οικογένειά του ισχυρίζεται ότι κατάγεται από το βασιλιά Brian, τον νικητή των Βίκινγκς. Δεδομένου ότι είναι ένα από τα πιο συνηθισμένα επώνυμα της χώρας και ένα από τα πιο χαρακτηριστικά ιρλανδικά επώνυμα στον κόσμο, μπορούμε να υποθέσουμε ότι ο βασιλιάς ήταν πολύ δημοφιλής στην εποχή του!

Γαστρονομικές αποδράσεις στο νησί της Ιρλανδίας.

Σε αυτό το καταπράσινο νησί που περιβάλλεται από μερικά από τα καθαρότερα νερά του κόσμου, η διαχρονική γεωργική παράδοση της Ιρλανδίας εξελίχθηκε σε ένα ακμάζον σκηνικό τοπικής γαστρονομίας. Υπάρχει άραγε καλύτερος τρόπος να την εξερευνήσετε και να γνωρίσετε τους ανθρώπους που ασχολούνται με την παραγωγή από μία οργανωμένη ή ελεύθερη γαστρονομική περιήγηση;

1. Η κοιλάδα του Boyne .

Αν και είναι περισσότερο γνωστή για τους νεολιθικούς τάφους του Brú na Bóinne, γνωρίζετε ότι η κοιλάδα του Boyne ανακηρύχθηκε νούμερο ένα γαστρονομικός προορισμός της Ιρλανδίας χάρις στις εκλεκτικές γαστρονομικές εκδηλώσεις της; Περπατήστε σε μονοπάτια γεμάτα από ανθισμένες μηλιές και δειπνήστε απολαμβάνοντας το Μεσοκαλόκαιρο. Διασκεδάστε με την ψυχή σας σε γλέντια στους δρόμους και επισκεφθείτε αγορές και ναυτικά φεστιβάλ. Αρπάξτε την ευκαιρία και γνωριστείτε με τους ντόπιους. Κάντε κράτηση και βιώστε εμπειρίες όπως η περιήγηση με ηλεκτρικά ποδήλατα στη φάρμα «Rock Farm» στο χωριό Slane και συναντήστε τους ντόπιους αγρότες και παραγωγούς τυριών και μηλίτη.

2. Δουβλίνο

Τα γαστρονομικά μυστικά της γεμάτης ζωντάνια πρωτεύουσας παίρνουν σάρκα και οστά όταν την εξερευνάτε με την καθοδήγηση ειδικών ξεναγών, οι οποίοι γνωρίζουν πού να δοκιμάσετε τις πιο νόστιμες τοπικές λιχουδιές (και γνωρίζουν τις καλύτερες ιστορίες για να τις χωνέψετε). Πολλοί από τους ξεναγούς του ταξιδιωτικού πρακτορείου «Fab Food Trails» είναι καταξιωμένοι συγγραφείς της ιρλανδικής γαστρονομίας, ενώ το «Delicious Dublin Tours» διευθύνεται από την blogger γαστρονομίας, Ketty Quigley (γνωστή στο Δουβλίνο με το ψευδώνυμο «French Foodie»).

3. Kilkenny

Περάστε την μέρα σας σε παραδοσιακές αγορές ζωντανών ζώων, δοκιμάστε το χαβιάρι της τοπικής ιριδίζουσας πέστροφας, μάθετε τα μυστικά της παραγωγής βουτύρου σε αγρόκτημα, περπατήστε σε περιβόλια με μηλιές για την παραγωγή βιολογικού μηλίτη και απολαύστε χειροποίητες τρούφες σοκολάτας. Καλώς ήρθατε, λοιπόν, στο Kilkenny, μία από τις καλύτερες κομητείες της Ιρλανδίας για αξέχαστες γαστρονομικές εμπειρίες. Ο διαδραστικός χάρτης της γαστρονομικής πλατφόρμας «TASTE of Food Trail» του Kilkenny θα σας καθοδηγήσει σε φυλλώδη δρομάκια και μεσαιωνικά σοκάκια για τις πιο νόστιμες περιπέτειες.

4. Cork

Μια βόλτα στην ιστορική αγγλική αγορά του Cork σας δίνει την ευκαιρία να δοκιμάσετε μερικούς από τους μεγαλύτερους θησαυρούς της ιρλανδικής κουζίνας. Από τα «crubeens» (βρασμένα πόδια γουρουνιού) και το «drisheen» (λουκάνικο με κύριο συστατικό του το αίμα γουρουνιού αγελάδας ή προβάτου), μέχρι και τα γλυκά καπνιστά μύδια και τη βουβαλίσια μοτσαρέλλα. Συναντήστε τους παρασκευαστές ακολουθώντας τις γαργαλιστές μυρωδιές αυτού του μέρους και απολαύστε τις λιχουδιές τους. Σάς προτείνουμε, όμως, να κλείσετε μία ξενάγηση στην αγορά μέσω των πρακτορείων «Fab Food Trails» ή «Good Food Ireland» (των οποίων η ξενάγηση ολοκληρώνεται, μετά το γεύμα σας, με ένα κοκτέιλ σε μια κοντινή βεράντα)

Γαστρονομικά Φεστιβάλ με... πολλές εκπλήξεις!

Φεστιβάλ Eatyard Crisp, 14-17 Ιουνίου

Το Φεστιβάλ αυτό γιορτάζει την αγαπημένη για τους Ιρλανδούς μορφή της «ταπεινής» πατάτας: τα πατατάκια. Όλες οι μάρκες του αγαπημένου αυτού σνακ πρωταγωνιστούν στο Φεστιβάλ Eatyard Crisp. Ένα δεκατιανό άφθονο σε πατατάκια, διαγωνισμοί, σοβαρές συζητήσεις για το ποιά μάρκα είναι η καλύτερη, ακόμη και ένα μενού γευσιγνωσίας.

Bernard Shaw, Δουβλίνο

Φεστιβάλ στρειδιών του Carlingford, 9-13 Αυγούστου

Το Φεστιβάλ στρειδιών του Carlingford είναι μια ευκαιρία για αυτή την παραθαλάσσια πόλη να γιορτάσει την κληρονομιά της και ένα από τα πιο γνωστά εξαγωγικά προϊόντα της - τα στρείδια. Το Φεστιβάλ διαρκεί τέσσερις μέρες και προσφέρει ατελείωτη διασκέδαση και φαγητό για όλη την οικογένεια. Για τους μικρούς μας φίλους, υπάρχουν πολλές δραστηριότητες, όπως παραστάσεις ταχυδακτυλουργών, ζωγραφική προσώπου, πικνίκ με ένα αρκουδάκι και πολλά άλλα.

Carlingford, Κομητεία Louth.

Φεστιβάλ Seafood and Shanty Ballycotton Family Fun Day, Κυριακή, 3 Ιουνίου

Το μικρό, γραφικό ψαροχώρι Ballycotton είναι το κρυμμένο στολίδι του ανατολικού Cork, που περιβάλλεται από αμμώδεις παραλίες και έχει θέα στον πανέμορφο κόλπο του Ballycotton. Την Κυριακή πριν από την επίσημη αργία του Ιουνίου στην Ιρλανδία, όπου επιχειρήσεις και σχολεία είναι κλειστά, η προβλήτα στο Ballycotton φιλοξενεί το Φεστιβάλ Seafood and Shanty Family Fun. Μία μέρα για να περιηγηθείτε εσείς και η οικογένειά σας στους υπαίθριους πάγκους των μικροπωλητών, γεμάτους έργα τέχνης και χειροτεχνήματα. Παρακολουθήστε τις επιδείξεις μαγειρικής στην προβλήτα και γευτείτε το φαγητό και τα πολλά θαλασσινά της περιοχής. Απολαύστε μικρές κρουαζιέρες από το λιμάνι στο νησί του φάρου του Ballycotton, και μην ξεχάσετε να παρευρεθείτε στο τελευταίο γεγονός της ημέρας, το Crab Derby, δηλαδή τον πλέον παραδοσιακό Αγώνα των Καβουριών!

Προβλήτα του Ballycotton , Κομητεία Cork

Το Φεστιβάλ Rocking Food στο Enniscorthy, 3-5 Αυγούστου

Ολόκληρη η πόλη του Enniscorthy ασχολείται με το Φεστιβάλ Rocking Food το Σαββατοκύριακο πριν από την επίσημη αργία της τελευταίας Δευτέρας του Αυγούστου και την μετατρέπει σε γαστρονομική πρωτεύουσα με τρεις μέρες γεμάτες φαγητό και διασκέδαση για όλη την οικογένεια. Περάστε ευχάριστα την ώρα σας στις αγορές χειροτεχνημάτων και χειροποίητων λιχουδιών, πιείτε το τσάι σας παρέα με τον Τρελό-Καπελά, πάρτε μέρος σε μαθήματα αγγειοπλαστικής και κατασκευής ασπίδας, παρακολουθήστε αναπαραστάσεις των μαχών του 1798, χορέψτε με την ζωντανή μουσική και διασκεδάστε με πολλές ακόμα δραστηριότητες. Τέλος, επισκεφθείτε όσα εστιατόρια και μπαρ επιθυμείτε μέσα από τις γαστρονομικές διαδρομές, το αποκορύφωμα του φεστιβάλ, και απολαύστε με αυτόν τον τρόπο τις καλύτερες γεύσεις της περιοχής. Τί περιμένετε λοιπόν;

Enniscorthy, Κομητεία Wexford.

3. Πρωτότυπο

Secret spots of the Ancient East

There's just something oh-so-special about exploring somewhere that no-one else has experienced. These are 5 of the best of The Ancient East's hidden spots...

1. Ireland's last Leprechaun Whisperer, Co. Louth

Kevin Woods has a very special skill. He has the ability to talk to leprechauns, and he's also affectionately known as Ireland's last Leprechaun Whisperer. Explore the vistas around Carlingford Lough in Ireland's Ancient East with Kevin, paying a visit to the Leprechaun Cavern, and see if you can spot some of Ireland's most famous residents for yourself...

2. Waterford's Copper Coast

The Waterford Copper Coast is now a UNESCO Global Geopark, one of three in Ireland. It extends along the County Waterford coastline for 25kms and is named after the 19th century copper mines that lie at the heart of this spectacular stretch of cliffs.

3. The Guinness Lake, Co. Wicklow

A lake made out of Guinness? Only in Ireland! Drive yourself up into the Wicklow Mountains, and you'll find views over Lough Tay. The inky black waters are framed by golden sands, making this look like a lake poured directly out of the tap in your favourite Irish pub.

4. Fermanagh Lakelands, Co. Fermanagh

The Fermanagh Lakelands aren't really a secret, as this beautiful waterworld is a well-documented phenomena! With 154 islands to explore, this is a natural adventure-land.

Hop in a boat, a canoe or a kayak and see the curious stone figures on White Island, the two-faced Janus statue on Boa Island, the monastic settlement of Devenish, or the pampered pigs of Inish Corkish Island, who produce Fermanagh's famously delicious black bacon!

5. Dalkey Island, Co. Dublin

On Dalkey Island, the hustle and bustle of Dublin feels a million miles away. Pick up some supplies in the gorgeous town of Dalkey, before you take the boat from Coliemore Harbour to the island, in the capable hands of enigmatic ferryman, Ken. The island itself has a history that stretches back over 6,000 years – there's evidence of settlers here from 4,500 BC. It's served as a Viking slave camp, become a principal port for Dublin in medieval times, and has a Martello tower (one of many lining this shoreline). This tranquil island retreat is perfect for a little offshore exploration, with stunning views of the mainland.

Ancient Wonders: Lorcan Mac Muiris explores the mystical pre-historic sites of Newgrange, Knowth and Dowth, collectively known as Brú na Bóinne.

More than thirty centuries before the birth of Christ, enormous teams of stone-age master craftsmen, builders, artists and religious leaders spent generations building one of the world's most important and astonishing ancient religious complexes near a bend in the River Boye, in County Meath.

All but cut off from the rest of the island of Ireland by a horseshoe-shaped bend in the Boyne, with a smaller tributary, the Mattock, effectively completing the 'island' nature of the site, Brú Na Bóinne (known in English, quite boringly, as the 'Boyne

Cemetery Complex’) is most famous as the home of Newgrange, the enormous passage tomb at its heart.

Newgrange is a breathtaking example of the ingenuity and sophistication of the stone-age masters who built it. 100 metres (300 feet) in diameter and faced with glistening white quartzite, it is world famous for its most extraordinary feature: every year on the winter solstice – and only on this day – the rising sun sends its light through an aperture above the entrance called the ‘roof box,’ illuminating the central vault with the dawn glow. Older than Stonehenge, already ancient when the first pyramids were being built in Egypt, pre-dating even the famous Mycenaean culture in Greece, Newgrange is among the most significant stone-age structures in the whole world.

Newgrange is not the only reason to visit Brú Na Bóinne; nearby are Knowth and Dowth, two more giant passage tombs, and around the entire complex encompassed by the Boyne lie dozens more, of varying size and antiquity. Centuries later, Bronze age peoples added their own contributions in the form of henges and earthworks. Also on the site are smaller sub-complexes, with their own identity and presumably their own specialised functions, such as a manmade ritual pond and Monknewtown, and a still-visible cursus, or ritual parade route, leading to the central grave.

This enormous complex of ritual and memorial structures far pre-dates the arrival of the Celts in Ireland. In fact, it pre-dates many of the world’s most famous ancient monuments. Brú Na Bóinne was built over the course of many centuries, and could well have been a significant site for more than one culture, each building on what had come before. Bronze-age and iron-age peoples, then early Christians and eventually Vikings and Normans, used Brú Na Bóinne for their own purposes.

The people who built these structures did not have any metal to work with. They had no wheels to help them move the massive stones, and they had no writing with which to sit down and make a plan, or to preserve those plans for the future generations who would continue their work. That makes the precision with which the graves and monuments were built all the more remarkable.

Newgrange, called Sí An Bhrú in Irish, is most spectacular of all the structures at Brú na Bóinne. More than 200,000 tonnes of rock were moved to create the passage grave itself, which is faced with gleaming quartzite. It is surrounded by a circle of massive standing stones and ringed by huge boulders which form a kerb around its base. Many of these kerbstones are themselves works of art, laboriously decorated with swirls, spirals and other geometric patterns which were carved into each rock by hand, using harder stone. Each of them must have taken thousands of hours to complete.

At the heart of the mound lies a soaring vault in the shape of a cross, in which were found human remains and votive offerings. Its ceiling tapers upwards, disappearing into the darkness overhead. This is where the sun gleams for a few moments just once a year, marking the rebirth of fertility and light as the nights begin to shrink and the days begin to grow. The quartzite came from the distant Wicklow mountains; coarse grey sandstone, heavy gabbro and rough siltstone were dragged from County Louth, and sparkling granodiorite from the Mountains of Mourne, as far to the north as Wicklow is to the south. Newgrange was an enormous undertaking which involved resources from miles around, and each of the different types of stone was used with a specific purpose in mind.

Thousands of years after Newgrange was built, it inspired the newly arrived Celts so much that they immediately incorporated it into their myths and legends, attributing

its astonishing artistry and engineering to their own gods. Even today, it's bound up in folklore with figures such as Dagda, the father of the gods (whose house it was said to be), and his son Aengus Óg, the god of love, youth and poetry, whose mother was Boann, the personification of the River Boyne itself. Legend also has it that the High Kings of Ireland, crowned at Tara, were led to the underworld here.

Knowth, known in Irish as Cnóbha, is the site of a significant proportion of all the neolithic art known in Western Europe. Larger and more lavishly decorated than even nearby Newgrange, it is nevertheless eclipsed by its more famous counterpart because, at first glance, it appears less spectacular. However, on closer inspection, Knowth is absolutely astonishing. It may lack the gleaming white walls of Newgrange, and its vast trove of stone-age art may be a little less obvious, hidden in dark tunnels and vaults or tucked away behind recessed kerb stones, but the grassy mound – 40 feet high and 200 feet wide – rising from the plain of Brú na Bóinne, and its smaller satellite tombs, feel even more prehistoric and primeval than the more popular tomb a little over a kilometre away.

Surrounded by 17 smaller barrows, Knowth is a burial complex in its own right, and 35 separate graves have been identified here. It owes its more primitive look to the lesser amount of restoration it has received in comparison with Newgrange. Cremated remains were interred in the vaulted chambers dotted around the site, and Knowth too has an alignment with the sun...but its roof box seems to have been taken from its entrance and moved deeper into its main passageway thousands of years ago.

Just outside is the Timber Circle, which may have been used to mark a site intended for worship or perhaps funeral rites. The artwork here is even more complex and

impressive than that of Newgrange, incorporating more geometric shapes and intricate lines.

Later in its history, Knowth was damaged by numerous different activities carried out at the site. It appears to have become an inhabited spot for much of the past 1500 years, with Iron Age Celts and later Norman invaders using it as a base, possibly viewing it as a politically significant site. This led to quite a lot of damage, and many of its original mysteries are now lost forever.

Access to Knowth is by guided tour only.

Dowth is the middle child of the Brú Na Bóinne family; older than Knowth but younger than Newgrange. It is visited far less frequently than its sisters. Even though it is a vast structure – 50 feet high and 280 feet in diameter – it is not as imposing or as spectacular as the other giant tombs in the Boyne complex. At its centre there is a depression in the mound, and it doesn't have the brilliant white facing of Newgrange or artwork to compare with Knowth. However, there is evidence that it was once faced with white quartzite, just like Newgrange.

Dowth remained impressive enough in historical times to attract the unwanted attention of Vikings, who severely damaged it in search of buried treasure, and of subsequent generations of would-be grave robbers. The remaining passage tomb is a horseshoe-shaped structure, with three western-facing passages leading into its heart. Deep inside sits a large hollow, where the cremated bodies of the dead were placed. Early Christians also used the site.

Due to the amount of damage Dowth has suffered over the millennia, it is now the least accessible of all the major tombs at Brú Na Bóinne, and its entrances are sealed against curious explorers. Nevertheless, it is well worth experiencing in the course of any visit to Brú Na Bóinne.

Cast your mind back more than 5000 years. You have no metal tools. You don't know what a wheel is. You cannot read or write. Yet you and your community set about building something which is not only architecturally breathtaking, but also constructed with such precision that the sun itself is a feature...but only on the morning of the shortest day of the year. Can you imagine the logistics and calculation required to build something so precise and specialised?

Tara: the seat of the high kings of Ireland

Within few minutes' journey of the Brú na Bóinne stands the Hill of Tara, said to be the site of the coronation of Ireland's high kings. Nowadays, it's an area of considerable natural beauty and immense archaeological interest, and hasn't lost much of its magic or its connection to the past.

Tara is where you'll find the Lia Fáil, known in English as The Stone Of Destiny; an artifact associated with gods and kings...and god kings. Legend says that the Lia Fáil marks the very spot where the High Kings were crowned, and that it would cry out when the true king approached. Said to have been brought to Ireland by the Tuatha Dé Dannan themselves, it sits proud atop the Forrad, an artificial mound upon which would stand the lesser kings and local lords, and the druids who oversaw the coronation ceremony.

According to some legends, the stone granted the kings of Ireland superhuman abilities, and their power increased when they were close to it. Other stories say that it has been silent ever since it cried out for Brian Ború, Ireland's last High King, who was slain by Vikings at the Battle of Clontarf, and that it used to be bigger but that Cúchullain split it with his sword when it failed to acclaim his friend Lugaid Riab nDerg as king.

The Lia Fáil was said to be one of the four divine treasures brought to Ireland by the Tuatha Dé Dannan. The others were the Claidheamh Solas (the sword of light); the Sleá Bua; a fearsome spear which belonged to the god Lugh and screamed for blood when brought out in battle; and the Coire Dagdae, the magical caldron of The Dagda himself, which provided infinite food and could even raise the dead.

The complex at Tara is more than just the Lia Fáil and the Forrad, however. Here you'll also find the Mound Of The Hostages (a neolithic passage tomb), the Great Hall (which survives only as a huge rectangular earthwork), and a number of raths (forts), each enclosed by multiple ditches. Among them are the Rath of the Synods, where Ireland's wise men were said to meet to ponder life's mysteries and to advise the king and his court, and Rath Medhbh, said to be the resting place of the great Warrior Queen of Connacht. A succession of chapels has stood on top of the Rath of the Synods since at least the 1100s.

For all its incredible archaeology, it's not thought that Tara was ever a permanent settlement, but it appears to have been a place of special significance since the Neolithic era. The oldest surviving structure, the Mound of the Hostages, is a solar calendar, aligned with the sunrise between the spring and autumn equinoxes and the summer and winter solstices – the so called “quarter days”.

Most of the structures at Tara are from the Iron Age, and associated with the arrival of Indo Europeans on the island of Ireland. Closer to our own time, it was used as a potent symbol of Irish independence, and was even damaged in the 20th century by a British cult convinced that the biblical Ark Of The Covenant had been hidden there by Tamar, a Hebrew princess!

Ireland's Viking Heritage.

Ireland has had a love/hate relationship with the Vikings for well over a thousand years. Back when Ireland truly was the land of saints and scholars, the riches of its monasteries didn't go unnoticed by the ferocious invaders from Scandinavia, and they descended on our coasts with depressing regularity. Though they weren't averse to ransacking pretty much anywhere, their favourite targets were the large, rich centres of Christian learning, from which they carried off gold, jewels, leather, textiles and slaves.

Naturally, this didn't endear them to the natives, but as time went on, the Vikings began to realise there was more to Ireland than terrified monks and their precious possessions. Eventually, the raiders began to establish permanent camps, which grew into settlements, which grew into towns, some of which became cities. At the very heart of the largest towns and all of the cities on the east coast lies a testament to the Vikings who put down roots, and stayed here.

Waterford is the oldest city in Ireland, and was founded by Vikings in the late 8th or early 9th century on the south bank of the Suir. Dublin was founded by the Vikings not long afterwards, at a spot that now lies under Wood Quay, though the rivers Liffey and Poddle had been home to Viking encampments long before that. Kings Island, in Limerick City, became a Viking stronghold at about the same time. Cork,

previously an isolated monastic settlement hidden among marshy islands on the River Lee, was a thriving Viking area by the 10th century, at a spot now covered by a car park at the end of South Main Street.

In fact, everywhere you look along the coast of Ireland's Ancient East you'll find reminders that we owe much of to these fearsome invaders. Large port towns like Wexford, Youghal and Arklow (of these, only Youghal bears an Irish name), and towns along the River Shannon like Loughrea, all owe their origins to them. You can even see it in the people of Ireland: to this day you'll see more tall, blonde, blue-eyed people as you move from the Atlantic coast towards the Irish sea.

This clash of civilisations has led to some of the greatest stories in Irish history, including that of the mighty Brian Boru, known as The Last High King, who was slain after the Battle of Clontarf, near Dublin, in 1014. He had won the fight against the combined might of the armies of the Vikings Sitric Silkenbeard, Sigurd of Orkney and Brodar of Mann, and the traitorous Irish King Maol Mórdha Mac Murchadh, but was killed by Brodar as he prayed in his tent that night. His victory, however, broke the power of the Vikings in the east and restored Gaelic Irish culture for generations.

Our Viking heritage is maintained not only in our place names and in some of Ireland's oldest buildings (Christ Church Cathedral in Dublin was founded by the same Sitric Silkenbeard who fought Brian Boru, for instance), but also in the heritage and surnames of today's Irish people. The surname O'Loughlin, means "descendant of the Vikings" from the Irish word for the seafaring scourge themselves: na Lochlannaigh. MacDougal, Doyle and MacDowell each comes from the Irish for "dark (in the sense of 'accursed') foreigner" or directly from Dugilla, a 10th century Viking lord of Carlow. MacAuliffe means "son of Olaf" and MacManus means "son of

Magnus”. Other Viking names you’ll notice in Ireland’s Ancient East include Cotter, Gould, O’Rourke, Higgins (originally ‘Vikigr’: “the Viking”), Broderick, Dowdall, Kirby, Hendrick or Hendrix, Hewson and more.

Today, when you meet someone with the surname O’Brien, you’re meeting someone whose family claims descent from King Brian, defeater of the Vikings. As it’s one of the most common surnames in the country, and one of the most stereotypical Irish surnames in the world, we can only assume that the king was very popular in his day!

Food tours around the island of Ireland

A lush green island surrounded by some of the world’s purest waters, Ireland’s strong agricultural tradition has evolved into a thriving local food scene. What better way to explore it and meet the people who work with its produce than a food-focused tour or self-guided trail?

1. Boyne Valley

Best known for the Neolithic passage tombs of Brú na Bóinne, the Boyne Valley was named Ireland’s number one Foodie Destination thanks to the calendar of eclectic food events. From apple blossom walks and midsummer solstice suppers to street feasts, harvest markets and maritime festivals, these are great opportunities to break bread with the locals. Many members of the collective offer bookable experiences, such as Rock Farm Slane’s electric bike tour of local farmers, cheese-makers and cider producers.

2. Dublin

The foodie secrets of the buzzing capital city come alive when explored with expert guides who know where to sample the tastiest local delicacies (and know the best

stories to wash them down with). Many of the guides on Fab Food Trails are well-established Irish food writers, while Delicious Dublin Tours is run by food blogger Ketty Quigley (aka French Foodie in Dublin).

3. Kilkenny

Imagine a day spent rubbing shoulders at traditional livestock markets, sampling local rainbow trout caviar, learning the secrets of farmhouse butter-making, touring organic cider apple orchards and feasting on locally crafted chocolate truffles. Welcome to Kilkenny, one of Ireland's first counties to offer a food trail. TASTE of Kilkenny Food Trail's interactive map will have you heading down leafy boreens and medieval alleyways for the most delicious adventures.

4. Cork

A stroll through Cork's historic English Market is a chance to discover some of Irish food's greatest treasures, from crubeens and drisheen to sweet smoked mussels and buffalo mozzarella. This place is a pleasure to just follow your nose through, but to meet the makers and sample their flavours, consider booking a guided market tour from Fab Food Trails or Good Food Ireland (whose tour finishes up with a postlunch cocktail on a nearby terrace).

Food Festivals with a twist

The Eatyard Crisp Festival, 14th - 17th June

This festival celebrates what might be Ireland's favourite format of the humble spud: the crisp. From Tayto to King's and all the myriad of fancy versions in between, The Eatyard Crisp Festival is about everything crisps. There's a bottomless crisp brunch,

crisp eating competitions, a serious debate about which brand is the best, even a crisp tasting menu.

The Bernard Shaw, Dublin

Carlingford Oyster Festival, 9th-13th August

The Carlingford Oyster Festival is an opportunity for the seaside town to celebrate its heritage and one of its most famous exports – their oysters.

The festival spreads across four days and offers plenty of fun and food for all the family. For the little ones, there will be loads of children's activities, including a magic show, face-painting, a teddy bear's picnic, and much more.

Carlingford, Co. Louth

Seafood and Shanty Ballycotton Family Fun Day, Sunday, 3rd June

The small, picturesque fishing village of Ballycotton is the hidden gem of East Cork, surrounded by sandy beaches, and overlooking the beautiful Ballycotton Bay. On the Sunday of the June Bank Holiday weekend, the pier at Ballycotton will host their Seafood and Shanty Family Fun day. This is a day for all the family to enjoy, with a variety of arts and crafts stalls. On the pier there will be cookery demonstrations, food stalls and plenty of seafood from the local area. You can take boat trips from the harbour around Ballycotton Lighthouse Island, and there's even the now traditional spectacle of the Crab Derby as the final event of the day.

Ballycotton Pier, Co. Cork

Enniscorthy Rocking Food Festival, 3rd-5th August

The Enniscorthy Rocking Food Festival takes over the town for the August Bank Holiday weekend and will transform it into a culinary capital with three days full of food and fun for all the family. The festival will feature artisan food and craft markets, a Mad Hatter's Tea Party, pottery classes, shield-making, 1798 battle reenactments, live music and loads more to keep everybody entertained. The highlight of the festival however are the food trails which showcase the finest food the region has to offer, and allow you to delve in and out of whatever restaurants and bars you want to sample.

Enniscorthy, Co. Wexford

4. Σχολιασμός

4.1 Εισαγωγή

Η συντάκτρια του περιοδικού, Marguerite Kiely, και η ομάδα του «Go Ancient East», ταξιδεύουν τον αναγνώστη σε 17 κομητείες της Ανατολικής Ιρλανδίας και τον προτρέπουν να ανακαλύψει τις ιστορικές, πολιτισμικές και γαστρονομικές πτυχές της. Οι ενότητες του περιοδικού που επιλέχθηκαν για να αποτελέσουν το κείμενο-πηγή (ΚΠ) αναφέρονται στα πέντε κρυφά μέρη της Αρχαίας Ανατολικής Ιρλανδίας, στους ιστορικούς τάφους του Brú na Bóinne, στον λόφο της Τάρα και τα μνημεία της, στην κληρονομιά των Βίκινγκς στην χώρα, και τέλος σε γαστρονομικές αποδράσεις και φεστιβάλ των κομητειών.

Αξίζει να αναφερθεί ότι πριν την έναρξη της μεταφραστικής διαδικασίας ο μεταφραστής πρέπει να δώσει μεγάλη έμφαση στα γενικά χαρακτηριστικά του ΚΠ, καθώς αποτελεί το σημείο εκκίνησης για την παροχή πληροφοριών στο ΚΣ (Nord 2014: 142). Παρακάτω, λοιπόν, αναφέρονται τα χαρακτηριστικά του ΚΠ καθώς και οι κατηγορίες προβλημάτων που προέκυψαν κατά την ανάλυσή του.

4.2 Ανάλυση ΚΠ

4.2.1 Χαρακτηριστικά ΚΠ

Ένα, λοιπόν, από τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά του ΚΠ που θεωρείται απαραίτητο για την ανάλυσή του είναι το είδος. Το εν λόγω κείμενο ανήκει στο είδος των τεχνικών κειμένων και ειδικότερα στα τουριστικά. Αναφορικά με τα τουριστικά κείμενα, η μετάφραση τους αποτελεί εργαλείο μεσολάβησης και σχετίζεται με την άμεση επαφή μεταξύ των πολιτισμών. Στη συγκεκριμένη περίπτωση

πραγματοποιείται η διάδοση του ιρλανδικού πολιτισμού στο ελληνόφωνο αναγνωστικό κοινό.

Επιπλέον, οι λειτουργίες του ΚΠ συνιστούν, ένα ακόμη σημαντικό χαρακτηριστικό που πρέπει να ληφθεί υπόψιν κατά την διαδικασία της ανάλυσης. Σύμφωνα με τον Bühler υπάρχουν τρεις βασικές λειτουργίες, η αναφορική, η εκφραστική και η κλητική (προτρεπτική). Αργότερα, ο Robert Jakobson προσέθεσε στο μοντέλο των γλωσσικών λειτουργιών και την φατική λειτουργία (Nord 2014: 98).

Στο κείμενο του τουριστικού οδηγού η πιο σημαντική είναι η κλητική λειτουργία- ή σύμφωνα με τον Jakobson, η βουλητική. Η συγκεκριμένη λειτουργία επικαλείται την ευαισθησία των δεκτών ή τη διάθεση τους να δράσουν. Όπως υπογραμμίζει η Nord (2014), η κλητική λειτουργία διαφαίνεται σε τρεις περιπτώσεις. Στην πρώτη, όταν ο συντάκτης θέλει να πείσει κάποιον να κάνει κάτι ή να ενστερνιστεί μια άποψη, επικαλείται την ευαισθησία του και τους κρυφούς του πόθους. Στην δεύτερη, όταν ο συντάκτης θέλει να ωθήσει κάποιον να αγοράσει ένα συγκεκριμένο προϊόν, καταφεύγει σε πραγματικές ή φανταστικές ανάγκες περιγράφοντας γνωρίσματα του προϊόντος. Τέλος, στην τρίτη περίπτωση, όταν στόχος είναι να μορφώσει ένα άτομο, ο συντάκτης επικαλείται την δεκτικότητα αυτού του ατόμου σε ηθικές και δεοντολογικές αρχές. Ως συμπέρασμα από τα παραπάνω, η κλητική λειτουργία είναι προσανατολισμένη στον δέκτη του κειμένου. Όσον αφορά τα τουριστικά κείμενα η κύρια λειτουργία τους είναι η πειστική, δηλαδή η πρώτη περίπτωση κλητικής λειτουργίας. Σύμφωνα με τον Dappn οι συντάκτες τουριστικών κειμένων προσπαθούν να πείσουν, δελεάσουν, εντυπωσιάσουν και παρασύρουν με σκοπό να μετατρέψουν τους υποψήφιους πελάτες-ταξιδιώτες ενός προορισμού σε πραγματικούς (Durán Muñoz, 2011: 34). Συμπληρωματικά της πειστικής λειτουργίας είναι τα μη γλωσσικά σύμβολα, όπως οι φωτογραφίες.

Εξίσου σημαντική λειτουργία για τους τουριστικούς οδηγούς είναι η αναφορική. Η αναφορική λειτουργία σχετίζεται με την αναφορά στα αντικείμενα ή φαινόμενα του πραγματικού ή φανταστικού κόσμου (Nord 2014: 98). Στον παρών τουριστικό οδηγό το αντικείμενο αναφοράς είναι ένας προορισμός και διάφορα γεγονότα άγνωστα προς τον δέκτη. Επομένως, η κειμενική λειτουργία είναι η πληροφόρηση του αναγνώστη. Στην προκειμένη περίπτωση πληροφορείται για την αρχαιολογική κληρονομιά της Ανατολικής Ιρλανδίας, την ιστορία της καθώς και τις γαστρονομικές της εκδηλώσεις που λαμβάνουν χώρα σε διάφορες κομητείες της.

Δευτερεύουσα λειτουργία του ΚΠ θεωρείται η εκφραστική. Η εκφραστική λειτουργία φανερώνει την στάση του πομπού απέναντι στο αντικείμενο και στα φαινόμενα του κόσμου (Nord 2014: 101). Με άλλα λόγια, σε αντίθεση με την κλητική λειτουργία που έχει ως το κέντρο βάρους της τον δέκτη, η εκφραστική λειτουργία εξαρτάται από τον πομπό. Ο πομπός είναι αυτός που εκφράζει αισθήματα, συναισθήματα, μία αξιολόγηση ή ειρωνία. Λόγω, όμως, του ότι υπάρχουν διαφορετικά συστήματα αξιών για κάθε πολιτισμό, η εκφραστική λειτουργία του ΚΠ πρέπει να ερμηνεύεται σύμφωνα με το σύστημα αξιών των δεκτών του ΚΠ και να προσαρμόζεται σε αυτό του ΚΣ.

Ιδιαίτερη σημασία στην ανάλυση του ΚΠ έχει, επίσης, η γλώσσα και το ύφος του κειμένου. Η γλώσσα αποτελεί το ενοποιητικό στοιχείο μεταξύ των τουριστών και του μέρους που επισκέπτονται, καθώς συμβάλλει στην μεταξύ τους κατανόηση και επικοινωνία. Όσον αφορά, την γλώσσα του τουρισμού, επηρεάζεται από άλλους τομείς όπως η γεωγραφία, η αρχαιολογία, η ιστορία και η αρχιτεκτονική, καθώς περιλαμβάνει στοιχεία της ορολογίας τους, χωρίς όμως να αποτελεί μέρος τους. Επομένως, σύμφωνα με τον Gotti η φύση της είναι πολυδιάστατη (Federici, 2007: χ.σ.). Από την μία πλευρά τα λεξιλογικά, συντακτικά και κειμενικά χαρακτηριστικά

της επιβεβαιώνουν ότι αποτελεί παράδειγμα ειδικής γλώσσας. Από την άλλη πλευρά, όμως, οι δέκτες του κειμένου, τις περισσότερες φορές, είναι μη ειδικοί, άρα το επίπεδο ειδίκευσης είναι χαμηλό και η γλώσσα χαρακτηρίζεται ως γενική (Federici 2007: χ.σ.). Έτσι, το λεξιλόγιο αυτού του είδους γλώσσας, είναι μεν ειδικό καθώς περιέχει ειδικούς όρους, όπως η λέξη «hengés», που ανήκει στον κλάδο της αρχαιολογίας, αλλά και γενικό λόγω λέξεων όπως «festival».

Αναφορικά με το ύφος, χαρακτηρίζεται ως άμεσο και ανάλαφρο, καθώς ενισχύει την κλητική λειτουργία του κειμένου. Απευθύνεται άμεσα στον αναγνώστη γι' αυτό και γίνεται χρήση επιθέτων με θετική χροιά καθώς και επιθέτων υπερθετικού βαθμού. Συχνά χρησιμοποιούνται και λέξεις-κλειδιά που σχετίζονται με τις απαιτήσεις των τουριστών για διακοπές, όπως «περιπέτεια», «ευχαρίστηση», «φαντασία», αλλά και λέξεις-κλειδιά που προκαλούν θετικά συναισθήματα, όπως «διασκέδαση».

Επιπροσθέτως, την αμεσότητα και εκφραστικότητα του ύφους ενισχύουν τα ρήματα σε Προστακτική. Η χρήση αυτής της έγκλισης δίνει την εντύπωση ότι ο δέκτης παροτρύνεται να ζήσει την δράση και την περιπέτεια που έχει να του προσφέρει ο προορισμός. Τέλος, με αυτόν τον τρόπο δημιουργείται ένα κλίμα φιλίας και οικειότητας μεταξύ του πομπού και του δέκτη καθ' όλη την ανάγνωση του τουριστικού οδηγού.

Συνεχίζοντας την ανάλυση του ΚΠ, ιδιαίτερη έμφαση αξίζει να δοθεί και στην δομή του. Στην συγκεκριμένη περίπτωση το κείμενο αποτελείται από διάφορες ενότητες, οι οποίες έχουν επιλεγεί για την εκπόνηση της εργασίας. Επομένως, δεν συμπεριλαμβάνεται ένας πρόλογος ή ένας επίλογος που να αναφέρονται στο περιεχόμενο όλων των ενότητων. Αντιθέτως, κάθε ενότητα περιέχει ένα τίτλο, υπότιτλους, μία εισαγωγική πρόταση ή παράγραφο και κάποιες φορές και επίλογο.

Επομένως, θεωρείται απαραίτητο να γνωρίζει ο εκάστοτε μεταφραστής πως δομείται το ΚΠ, ώστε να μπορέσει να κατανοήσει το περιεχόμενο και τα υπόλοιπα χαρακτηριστικά του, αλλά και να αποφασίσει αν θα διατηρήσει στο ΚΣ την δομή του ΚΠ.

4.2.2 Σκοπός ΚΠ

Ο παράγοντας, όμως, που καθορίζει περισσότερο την μεταφραστική διαδικασία είναι ο σκοπός. Η θεωρία του Σκοπού αναλύεται λεπτομερώς στο βιβλίο του Vermeer και της Reiss το 1984. Στο πρώτο μέρος περιγράφεται η βασική θεωρία του Vermeer, ενώ στο δεύτερο η Reiss, επηρεασμένη από την από την θεωρία της ισιδυναμίας, προσπαθεί να προσαρμόσει την προσέγγιση της στην προσέγγιση του Vermeer που βασίζεται στην θεωρία της δράσης (Nord 2014: 70). Στην συγκεκριμένη περίπτωση, ο μεταφραστής σκοπεύει στο να αναδημιουργήσει ένα λειτουργικό για τους δέκτες ΚΣ, να πληροφορήσει και πείσει τους αναγνώστες, να προσελκύσει τους υποψήφιους τουρίστες και να τους κάνει πραγματικούς τουρίστες, αλλά και να τους προσφέρει οδηγίες και συμβουλές για τον προορισμό τους.

Ο σκοπός ορίζει το επικοινωνιακό πλαίσιο τόσο του ΚΠ όσο του ΚΣ. Στο παρόν κείμενο του τουριστικού οδηγού ο σκοπός καθορίζει τις επιδιωκόμενες κειμενικές λειτουργίες, τους παραλήπτες, τον χρόνο πρόσληψης, το μέσο, αλλά και την την αιτία για την δημιουργία του.

Αναλυτικότερα, οι επιδιωκόμενες κειμενικές λειτουργίες του παρόντος τουριστικού οδηγού, όπως αναφέρθηκαν και παραπάνω, είναι κυρίως η αναφορική και η κλητική. Η πρώτη ενημερώνει τους αναγνώστες για την ιστορία και τα δρώμενα της Ανατολικής Ιρλανδίας και η δεύτερη προσπαθεί να προσελκύσει τους αναγνώστες να την επισκεφθούν και να βιώσουν όλα αυτά που έχει να τους προσφέρει. Παραλήπτες

είναι όσοι ενδιαφέρονται να επισκεφθούν την χώρα και να την εξερευνήσουν αλλά και οι ντόπιοι για να ενημερωθούν για της εκδηλώσεις της κάθε κομητείας. Ο χρόνος πρόσληψης υφίσταται από την στιγμή που δημοσιεύεται ο τουριστικός οδηγός σε και είναι διαθέσιμος για τους επίδοξους αναγνώστες. Το μέσο, κανονικά, αποτελεί ένα μονόγλωσσο περιοδικό, εμπλουτισμένο με έγχρωμες φωτογραφίες και κείμενα χωρισμένα σε ενότητες ανάλογα με το περιεχόμενο τους. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι στον επαγγελματικό τομέα χρειάζονται κι άλλοι παράγοντες, που ασχολούνται με το τεχνικό κομμάτι για την δημιουργία ενός τουριστικού οδηγού σε μια ΓΣ. Για τον λόγο, όμως, ότι η παρούσα εργασία αποτελεί πτυχιακή κι όχι κάποια επαγγελματική τουριστική σελίδα, περιορίστηκε στην παραγωγή μεταφράσματος χωρίς εικόνες και χρώματα. Τέλος, σχετικά με την αιτία της δημιουργίας αυτού του τουριστικού οδηγού, είναι η ραγδαία εξέλιξη της βιομηχανίας του τουρισμού υπό το πρίσμα της παγκοσμιοποίησης και της δημιουργίας ενός παγκόσμιου πολιτισμού.

4.2.3 Κατηγορίες Μεταφραστικών Προβλημάτων

Όσον αφορά τα μεταφραστικά προβλήματα που ανακύπτουν κατά την μεταφραστική διαδικασία, η Nord (2014) τα κατηγοριοποιεί όπως παρακάτω.

Πρώτη κατηγορία είναι τα πραγματολογικά μεταφραστικά προβλήματα, τα οποία προκύπτουν από τις περιστάσεις τόσο του ΚΠ όσο και του ΚΣ και εντοπίζονται με την σύγκριση εξωκειμενικών παραγόντων, όπως ο πομπός, ο δέκτης, ο χώρος, ο χρόνος κ.α. Γι' αυτό το λόγο είναι γενικεύσιμα και δεν σχετίζονται με γλώσσες και πολιτισμούς.

Επόμενη κατηγορία προβλημάτων είναι τα πολιτισμικά. Όπως αντιλαμβάνεται κανείς αυτή η κατηγορία έχει να κάνει με τις διαφορές στις νόρμες και τις συμβάσεις που διέπουν την λεκτική και μη λεκτική συμπεριφορά των δύο εμπλεκόμενων

πολιτισμών. Οι λέξεις ή τα νοήματα ενός πολιτισμού, για τα οποία δεν υπάρχουν ισοδύναμα σε άλλους ονομάζονται «realia» (Durán Muñoz 2011: 34).

Στην συνέχεια ακολουθούν τα γλωσσικά προβλήματα. Αυτά παρατηρούνται σε συγκεκριμένα ζεύγη γλωσσών όπως συμβαίνει και με τις ψευδόφιλες λέξεις. Επιπλέον, προκύπτουν κι όταν στην ΓΣ υπάρχουν περισσότεροι του ενός όροι για να περιγράψουν έναν μόνο όρο της ΓΠ ή όταν δεν υφίσταται ισοδύναμος όρος στην ΓΣ. Η τελευταία περίπτωση παρουσιάζεται στο παρόν κείμενο λόγω των πολιτισμικών διαφορών και γι' αυτό συγκαταλέγεται στην κατηγορία των πολιτισμικών προβλημάτων. Επομένως, γλωσσικά προβλήματα δεν παρουσιάστηκαν κατά τη διάρκεια της μεταφραστικής διαδικασίας του τουριστικού οδηγού.

Τελευταία κατηγορία είναι τα ιδιάζοντα προβλήματα, τα οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με ένα ιδιαίτερο μεταφραστικό πρόβλημα του ΚΠ και εξετάζονται μέσα από μία λειτουργική ή πραγματολογική προσέγγιση.

4.3 Ανάλυση ΚΣ

4.3.1 Χαρακτηριστικά ΚΣ

Η περιγραφή των μεταφραστικών προβλημάτων του κειμένου και η αντιμετώπιση τους θα αναφερθούν αργότερα. Άξια λόγου, όμως, είναι και η ανάλυση του ΚΣ, που προκύπτει κατόπιν σύγκρισης του με το ΚΠ και σύμφωνα με το πακέτο μεταφραστικών οδηγιών. Το τελευταίο περιλαμβάνει οδηγίες σχετικά με τις κειμενικές λειτουργίες, τον παραλήπτη ή τους παραλήπτες του ΚΣ, τον αναμενόμενο χρόνο και χώρο πρόσληψης, το μέσο μετάδοσης του κειμένου και το κίνητρο για τη δημιουργία ή την πρόσληψη του κειμένου.

Σχετικά με τις λειτουργίες, παρατηρείται ότι αυτές του ΚΠ παραμένουν απaráλλαχτες στο ΚΣ, με αποτέλεσμα να προσδίδεται σ' αυτό το κύρος ενός πρωτοτύπου στον ΠΣ. Αυτό το είδος μετάφρασης ονομάζεται, σύμφωνα με τον House, «συγκαλυμμένη» (Nord 2014: 110). Έτσι, η κλητική λειτουργία του κειμένου παραμένει η κύρια λειτουργία και στο ΚΣ. Η μόνη διαφορά είναι ότι δεν απευθύνεται στην δεκτικότητα και τις εμπειρίες του αναγνώστη του ΠΠ, αλλά σε αυτές του αναγνώστη του ΠΣ. Επομένως η κλητική λειτουργία του μεταφράσματος απευθύνεται στο ελληνόφωνο κοινό, προσπαθώντας να τους προσελκύσει στον προορισμό που περιγράφει.

Άθικτες παραμένουν και οι υπόλοιπες λειτουργίες. Η αναφορική λειτουργία πληροφορεί το κοινό του ΚΣ για το ίδιο αντικείμενο αναφοράς με το ΚΠ, την ιστορία της Ανατολικής Ιρλανδίας και τις εκδηλώσεις των κομητειών της, ενώ η εκφραστική λειτουργία επιτυγχάνεται με την προσαρμογή των συμβάσεων του ΚΠ στο ελληνικό σύστημα αξιών.

Αναφορικά με το ύφος, παραμένει το ίδιο άμεσο και άναλαφρο και στο μετάφρασμα, προκαλώντας τα ίδια συναισθήματα στους δέκτες των δύο πολιτισμών. Η χρήση της Προστακτικής είναι ακόμα πιο συχνή στο ΚΣ, ενισχύοντας έτσι την κλητική και πειστική λειτουργία. Το ίδιο συμβαίνει και με την χρήση ρητορικών εργατήσεων. Πολλά σημεία του ΚΣ, μάλιστα, έχουν διατυπωθεί στην Προστακτική ή έχουν μετατραπεί σε ρητορικές ερωτήσεις ακόμα κι αν δεν υφίσταται ο ίδιος τρόπος διατύπωσης στο ΚΠ. Όσον αφορά τη δομή του ΚΣ είναι φανερό ότι και αυτή είναι ίδια με το ΚΠ. Οι πρόλογοι, οι επίλογοι, ο χωρισμός σε ενότητες και οι υπότιτλοι είναι εμφανείς στα ίδια σημεία και στα δύο κείμενα. Αυτό συμβαίνει διότι η δομή του ΚΠ δεν επηρεάζει την μετάδοση του μηνύματος του στους δέκτες του ΠΣ, αλλά ούτε και τον σκοπό του ΚΣ.

4.3.2 Σκοπός ΚΣ

Τέλος, όπως και τα προηγούμενα χαρακτηριστικά του ΚΣ έτσι και ο σκοπός είναι παρόμοιος με αυτόν του ΚΠ. Πιο συγκεκριμένα, ο σκοπός του ΚΣ είναι να προσελκύσει το ελληνόφωνο κοινό να επισκεφθεί την Ανατολική Ιρλανδία και οι αναγνώστες από πιθανοί τουρίστες να γίνουν πραγματικοί. Γίνεται αντιληπτό, όμως, ότι ο σκοπός των δύο κειμένων διαφέρει ως προς τον δέκτη. Το ΚΠ στοχεύει σε αγγλόφωνο κοινό, ενώ το ΚΣ σε ελληνόφωνο. Παρ' όλα αυτά και τα δύο στοχεύουν στην προσέλκυση τουριστών και στην ανοδική πορεία του τουρισμού της Ανατολικής Ιρλανδίας.

Οι παραλήπτες είναι ελληνόφωνοι και γι' αυτό το λόγο το ΚΣ πρέπει να ανταποκρίνεται στις συμβάσεις του ΠΣ, της ελληνικής δηλαδή κουλτούρας. Ο χρόνος πρόσληψης εξαρτάται από το πότε ο αναγνώστης θα ενδιαφερθεί για τον συγκεκριμένο προορισμό και θα αναζητήσει τουριστικούς οδηγούς αναφερόμενους σε αυτόν και γραμμένους στα ελληνικά. Το μέσο αποτελεί και στην περίπτωση του ΚΣ ένα μονόγλωσσο κείμενο, χωρισμένο σε ενότητες, βοηθώντας στην καλύτερη πρόσληψη του από τους δέκτες του ΠΣ. Αναφορικά με την αιτία, είναι και αυτή η ίδια με το ΚΠ, η ενίσχυση, δηλαδή, της τουριστικής κινητικότητας της Ανατολικής Ιρλανδίας και κατ' επέκταση της οικονομίας της.

4.3.3 Επίλυση Μεταφραστικών Προβλημάτων

Τέλος, παρακάτω παρουσιάζονται ανά κατηγορία τα προβλήματα που προέκυψαν κατά την μεταφραστική διαδικασία καθώς και οι μικροστρατηγικές που εφρμόστηκαν για την επίλυση τους.

Πρώτη κατηγορία είναι τα πραγματολογικά προβλήματα. Η πρώτη περίπτωση αφορά τον δέκτη. Το ΚΠ απευθύνεται σε αγγλόφωνο κοινό, και κυριώς στους Ιρλανδούς. Αυτό αποδεικνύεται από την χρήση αντωνυμιών σε α' πληθυντικό πρόσωπο. Επειδή, όμως, το μετάφρασμα απευθύνεται σε ελληνόφωνο κοινό δεν θα ήταν επιθυμητό να διατηρηθεί το α' πληθυντικό πρόσωπο. Έτσι, έγιναν ορισμένες αλλαγές στην διατύπωση. Για παράδειγμα, στο ΚΠ η πρόταση, «we owe much of to these fearsome invaders», στην οποία γίνεται χρήση της προσωπικής αντωνυμίας σε α' πληθυντικό πρόσωπο, διατυπώθηκε στα ελληνικά με την χρήση ουσιαστικού σε γ' πληθυντικό, «οι Ιρλανδοί οφείλουν πολλά σε αυτούς τους τρομακτικούς εισβολείς ». Κάτι αντίστοιχο συνέβη και στην πρόταση «our Viking heritage is maintained», η οποία διατυπώθηκε ως «η κληρονομιά των Βίκινγκς είναι διαχρονική». Παρ' όλα αυτά σε ένα σημείο του αγγλικού κειμένου παρατηρείται αναφορά στον ελληνικό μυκηναϊκό πολιτισμό, «pre-dating even the famous Mycenaean culture in Greece», με αποτέλεσμα να διατυπωθεί ως «προγενέστερο ακόμα και του δικού μας μυκηναϊκού πολιτισμού», ενισχύοντας την αμεσότητα προς τον ελληνόφωνο δέκτη. Άλλο ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα που σχετίζεται με την αλλαγή του δέκτη βρίσκεται στην δεύτερη ενότητα. Στο ΚΠ και συγκεκριμένα στην πρόταση «Brú Na Bóinne (known in English, quite boringly, as the Boyne Cemetery Complex)», παρατηρείται ότι δίνεται στην παρένθεση η αγγλική απόδοση για την ιρλανδική λέξη «Brú Na Bóinne». Για τον ελληνόφωνο δέκτη, όμως, δίνεται μόνο η ελληνική απόδοση, καθώς η αγγλική θεωρείται περιττή, «το Brú Na Bóinne (το ταφικό συγκρότημα του Boyne)».

Επιπροσθέτως, στην τελευταία ενότητα με τα γαστρονομικά φεστιβάλ αναφέρονται δύο μάρκες για τα πατατάκια, οι οποίες είναι γνωστές στους Ιρλανδούς, «from Tayto to King's and all the myriad of fancy versions in between». Επειδή, όμως, το ελληνόφωνο κοινό, ενδέχεται να μην τις γνωρίζει, προτιμήθηκε μια γενική διατύπωση σε αυτό το σημείο, «όλες οι μάρκες του αγαπημένου αυτού σνακ».

Ένα ακόμα πραγματολογικό πρόβλημα έχει να κάνει με την μονάδα μέτρησης του ύψους και του πλάτους. Το αγγλόφωνο κοινό είναι εξοικειωμένο με τα πόδια ως μονάδα μέτρησης, ενώ το ελληνόφωνο με τα μέτρα. Έτσι, με τους απαραίτητους υπολογισμούς έγινε μετατροπή των μονάδων, με αποτέλεσμα στο ΚΠ η πρόταση «40 feet high and 200 feet wide» αποδόθηκε στα ελληνικά ως «με ύψος περίπου 12 μέτρα και πλάτος περίπου 61 μέτρα». Το ίδιο συνέβη με την πρόταση «50 feet high and 280 feet in diameter», που διατυπώθηκε ως «περίπου 15 μέτρα ύψος και περίπου 85 μέτρα διάμετρο». Τέλος, για το σημείο του ΚΠ «100 metres (300 feet) in diameter», στο ΚΣ παραλείφθηκε απλώς η παρένθεση, «Με διάμετρο 100 μέτρα».

Συνεχίζοντας, στην κατηγορία πολιτισμικών προβλημάτων, παρατηρήθηκαν τα περισσότερα μεταφραστικά προβλήματα. Συγκεκριμένα, οι αρχαιολογικοί όροι «hengés» και «cursus» αναφέρονται κυρίως σε μνημεία της Ιρλανδίας και της Μεγάλης Βρετανίας και κατ' επέκταση είναι άγνωστα στον ελληνικό πολιτισμό. Έτσι, για το πρώτο προτιμήθηκε να δοθεί μια σύντομη περιγραφή του σε παρένθεση, «τα hengés (κυκλικού σχήματος μνημεία από πέτρες ή ξύλο)», και για το δεύτερο να αποδοθεί με ένα γενικότερο όρο, «περιστοιχισμένη έκταση της νεολιθικής εποχής».

Επιπλέον, ο όρος «quarter days», που χρησιμοποιείται για την περιγραφή ενός ηλιακού ημερολογίου, θεωρήθηκε περιττός και δεν συμπεριλήφθηκε στο μετάφρασμα, καθώς δεν καθορίζει του νόημα της πρότασης στα ελληνικά. Επίσης,

κύρια ονόματα θεοτήτων και ηρώων, όπως για παράδειγμα οι «Tuatha Dé Dannan» και ο «Cúchullain», αντιστοίχως, τείνουν να συνοδεύονται στο μετάφρασμα από την ελληνική τους ονομασία ή από μία σύντομη περιγραφή τους, «οι γνωστές θεότητες της κέλτικης μυθολογίας, Tuatha Dé Dannan (τα παιδιά της θεάς Ντάνου) » και «αλλά ο Cúchullain, ο επιφανέστερος ήρωας μιας σειράς περιπετειών, του Κύκλου του Όλστερ».

Η μέθοδος της επεξήγησης εφαρμόζεται και στην περιγραφή παραδοσιακών πιάτων και αργίων της Ιρλανδίας. Συγκεκριμένα, τα παραδοσιακά φαγητά «crubeens» και «drisheen» καθώς και ο διαγωνισμός «Crab Derby», αναφέρονται στο μετάφρασμα με τους αγγλικούς όρους και ακολουθούνται από μία σύντομη περιγραφή τους στα ελληνικά σε παρένθεση ή από μία επεξηγηματική πρόταση αντιστοίχως, «από τα crubeens (βρασμένα πόδια γουρουνιού) και το drisheen (λουκάνικο με κύριο συστατικό του το αίμα γουρουνιού αγελάδας ή προβάτου)» και «το Crab Derby, δηλαδή τον πλέον παραδοσιακό Αγώνα των Καβουριών». Σχετικά με τις αργίες «June Bank Holiday» και «August Bank Holiday» αποδίδονται με τον γενικό όρο «επίσημη αργία» και συνοδεύονται, επίσης, από μία σύντομη περιγραφή τους, «πριν από την επίσημη αργία του Ιουνίου στην Ιρλανδία, όπου επιχειρήσεις και σχολεία είναι κλειστά» και «την επίσημη αργία της τελευταίας Δευτέρας του Αυγούστου».

Τέλος, στο ΚΠ παρατηρείται η έκφραση «break bread» η οποία δηλώνει την κοινωνική αλληλεπίδραση μεταξύ των τουριστών και των ντόπιων και αποτελεί γλωσσική εκφορά μια διαφορετικής πολιτισμικής πραγματικότητας. Στη ΓΣ δεν υπάρχει αντίστοιχη έκφραση με την ίδια μεταφορική χροιά και γι' αυτό επιλέχθηκε μια κυριολεκτική διατύπωση, «και γνωριστείτε με τους ντόπιους».

Τελευταία κατηγορία προβλημάτων είναι τα ιδιάζοντα. Συγκεκριμένα, ο ισοδύναμος όρος της ονομασίας του πάρκου «Waterford's Copper Coast» βρέθηκε σε ελληνικό παράλληλο κείμενο ως «Γεωλογικό πάρκο του Waterford». Παρ' όλα αυτά η ελληνική του απόδοση δεν φανερώνει τον ορυκτό πλούτο που το χαρακτηρίζει, τον χαλκό δηλαδή, όπως κάνει η αγγλική. Έτσι, στο κείμενο τίθενται παρενθέσεις, μία στον υπότιτλο και μία στο κυρίως μέρος της παραγράφου, που βοηθούν τον αναγνώστη να κατανοήσει από πού προήλθε η αρχική ονομασία του πάρκου, «Γεωλογικό πάρκο του Waterford (Waterford's Copper Coast)» και «το πάρκο πήρε το όνομά του από τα ορυχεία χαλκού (copper=χαλκός) του 19ου αιώνα». Τέλος, οι όροι «Rath of the Synods» και «Rath Medhbh» αποτελούν συγκεκριμένα τοπωνύμια της Ιρλανδίας και γι' αυτό παραμένουν στο ΚΣ με την αγγλική τους ονομασία. Έτσι, με αυτή την οπτική αναφορά διευκολύνεται ο αναγνώστης του ΚΣ να τα αναζητήσει σε χάρτες και πινακίδες όταν βρεθεί στον προορισμό.

5. Επίλογος

Συνοψίζοντας, από τα παραπάνω αντιλαμβάνεται κανείς ότι κατά τη μεταφραστική διαδικασία των ενοτήτων του παρόντος τουριστικού οδηγού προέκυψαν αρκετά μεταφραστικά προβλήματα, τα οποία αντιμετωπίστηκαν με την εφαρμογή μικροστρατηγικών και σε συμφωνία με το πακέτο μεταφραστικών οδηγών. Επομένως, η άριστη γλωσσική και πολιτισμική γνώση των μεταφραστών είναι αναγκαία για μια υψηλής ποιότητας μετάφραση τουριστικών κειμένων.

6. Βιβλιογραφία

- Cappelli, Gloria (2007). “The translation of tourism-related websites and localization: problems and perspectives”. Στο: <<https://pdfs.semanticscholar.org/38d7/f7614a57d904c1dee94359e41928dcd524e1.pdf>> (26/08/2020)
- Dorri, Elham Rajab (2018). “On the Study of Creativity in Translation: the Case study of Journalistic Text”. Στο: <<https://www.translationjournal.net/July-2018/on-the-study-of-creativity-in-translation-the-case-study-of-journalistic-text.html>> (26/08/2020)
- Durán Muñoz, Isabel (2011). “Tourist translations as a mediation tool: misunderstandings and difficulties”. Στο: <<https://periodicos.ufsc.br/index.php/traducao/article/view/13294>> (26/08/2020)
- Durán Muñoz, Isabel (2012). “Analysing common mistakes in translations of tourist texts (Spanish, English and German)”. Στο: <<https://www.redalyc.org/pdf/1345/134525391012.pdf>> (26/08/2020)
- Federici, Eleonora (2007). “What to do and not to do when translating tourist brochures”. Στο: <<https://unora.unior.it/handle/11574/46879#.Xz5dBugzbIW>> (26/08/2020)
- Kiely, Marguerite (2018). “Go Ancient East Magazine”. Ireland: Bobby Power. Στο: <<https://d5qsyj6vae11.cloudfront.net/files/brochures/pdf/Go-Ancient-East-Magazine-636888600781088577.pdf>> (21/10/2019)
- Nord, Christiane. (2014). *Η Μετάφραση ως στοχευμένη δραστηριότητα: Εισαγωγή στις λειτουργικές προσεγγίσεις*. (Μετάφραση Σίμος Π. Γραμμενίδης, Δέσποινα Δ. Λάμπρου). Αθήνα: Διάλογος